

[Niels Anker Kofoed]

rapporten, som også er et bidrag til debatten. Min konklusion og vores partikonklusion er derfor, at det ikke kan hjælpe at nedsætte en kommission, for udviklingen går så stærkt, at inden kommissionen bliver færdig, har udviklingen passeret den. Man kan ikke regne med at kunne lave prognoser, som udviklingen foregår i øjeblikket.

Derfor vil jeg anbefale, at SF stadig væk gør sig anstrengelser og følger med i den debat, der foregår. Så får man måske et lidt mere positivt syn på, hvad der sker i det indre marked. Så får man også meget mere indblik i, hvad der foregår, end når man har en så negativ opfattelse af disse ting.

Med disse få bemærkninger vil jeg bare meddele, at vi indstiller forslaget til forkastelse.

Glistrup (FP):

Danmark er et lidet, fattigt land. Derfor må vi økonomisere med vore ressourcer, og alt, hvad vi overhovedet i øjeblikket har af hjerne-kraft og ressourcer i relation til EF, skal bruges til noget nyttigt.

Der sker i øjeblikket en så rivende, vanvittig hurtig udvikling, hvor vi hver evig eneste dag skal tage stilling til en bunke ting og matche, hvad der kommer fra 318 millioner andre mennesker, som har helt anderledes apparater til at klare tingene. Det er meget, meget vigtigt, at vi ikke bliver snøret af alt for mange direktiver, men får brugt de mennesker, der har begreb om det, til at finde ud af, om det nu er i dansk interesse at ændre artikel 32, stk. 7, 2. pkt., i noget, der bliver vedtaget i øjeblikket. Vi kan ikke sidde og lave studerekammerøvelser, som SF vil det. Her drejer det sig om handling.

Når vi en gang kommer ind i mere smult vande og vi har tid, kan vi lave den beskæftigelsesforanstaltning, som SF er tilhænger af. Men det vil jo, som hr. Niels Anker Kofoed så fuldstændig rigtigt sagde, være aldeles vanvittigt, at der er nogle, der sætter sig ned og laver nogle rapporter med nogle prognoser, for før blækket er blevet tørt, endsige hurtigpressen har kunnet fremstille dem, er forudsætningerne totalt ændret, og de oplysninger, der er kommet, vil gøre mere skade end gavn, fordi situationen er aldeles ændret.

SF siger, at man har haft glæde af det, vismændene har sagt. Vismændene har aldrig sagt noget som helst, der har kunnet glæde eller væ-

re til fordel for nogen som helst. Det er en af de mest dødfødte radikale tanker, og det siger meget. Jeg tror, at ikke Det Radikale Venstre i de godt og vel 80 år, partiet efterhånden har levet i, har haft en så dårlig tanke som dengang, da det fandt på det med vismændene. Disse vismænd – jeg kan godt forstå, at SF synes om dem; det er netop sådan nogle SF-folk, sådan nogle universitetsprofessorer, der intet aner om livet, overhovedet ikke har visioner, overhovedet ikke har nogen indsigt i noget som helst – siger bare, at vi skal have en større offentlig sektor. De kan overhovedet ikke forstå, at man kan spare på de offentlige budgetter, og derfor siger de det samme hele tiden: arbejdsløshed: 320.000 om et år. Man kan ikke udvide det private forbrug, for de kan overhovedet ikke forestille sig, at man kan begrænse det offentlige forbrug. De er så snæversynede og har været det lige fra Carl Iversens tid og over Ølgaard, og hvem der ellers har været. Det er aldeles meningsløst, at man har ofret en krone i løn til de mennesker i de år, der har været tale om. Det samme gælder også den rapport, som hr. Gade roste. Hr. Gade var blevet klogere af det, vismændene skriver. Det vidner om, hvad hr. Gade vidste, før han læste det, når han kan blive klogere af at læse sådan noget barnekammerlitteratur som det, som vi får fra vore vismænd. Afskaf vismændene! Og kan de gøre nogen gavn, kan de komme ned og køre møg til Storebæltsbroen, eller hvad de nu vil gøre.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre har ved skæbnens gunst eller ugunst fået den position i dansk politik, at uanset hvilken stilling vi indtager og hvad vi foreslår, lægger vi os ud med halvdelen af befolkningen. Det synes jeg nu ikke skal komme vismændene til ugunst. De er da, synes jeg, kommet med mange fornuftige rapporter i tidens løb.

Men om det fremsatte beslutningsforslag vil jeg godt sige, at ved førstebehandlingen var vi meget positive over for tanken, men vi havde ét stort forbehold, som hr. Gade sikkert kan huske, nemlig at det skulle have været fremsat for to år siden. Så havde det måske haft en effekt, så havde det måske haft et formål. Det er for sent. Vi behandler hver eneste uge i Markedsudvalget talrige direktiver, som er med til at sætte skub i det indre marked, og det kan vi ik-